

GRATIS MAANDELIJKSE KRANT ROND NIEUWE MUZIEK
SEPTEMBER 2004 - 01

EEN UITGAVE VAN (K-RAA-K)³ VZW
SCHELDESTRAAT 169 B-9040 GENT WWW.KRAAK.NET

RUIS

Kurt D'Haeseleer
A-Mute, Lucas Abela, Vruchtbaar Vlaanderen deel I

Een onverstoort proces

S*CKMYP VAN KURT D'HAESELEER KRIJGT ZIJN BELGISCHE PREMIERE

Beelden worden vervormd, verdraaid, uitgerokken, samengeperst. Ze imploderen en exploderen. Lichamen nemen een afwijkende vorm aan, gebouwen lijken te ademen, de blauwe lucht flinkt, bomen trillen. S*CKMYP is een indrukwekkende film gemaakt door Kurt D'Haeseleer aan de Filmfabriek. Het is gebaseerd op een tekst van Peter Verhelst en Köhn verzorgde de volle 80 minuten van muziek.

Je kunt de film naar eigen goeddunken interpreteren. Er is geen eenduidigheid te bemerken en je kan de beelden binnenspringen wanneer je maar wilt. Het verhaal verandert naargelang je eigen inbreng, maar het gevoel zal hetzelfde blijven: een gevoel van bevreemding, opgeschorte tijd en ongemak.

Zelfde visie

Dat Kurt D'Haeseleer, Peter Verhelst en Jürgen de Blonde (Köhn) samenkwamen om deze film te maken is geen toeval. De drie werken in hun vakgebied met een gelijkgestemde ingesteldheid en visie. Er heerst onder hen een soort jeugdige sentiment, een naïviteit, een gevoel voor melodrama en een onbewuste drang om "erover" te gaan. Omdat de makers allen in dezelfde richting kijken, heeft de film een spectaculair karakter en bijna een nieuwe vorm gekregen. Kurt D'Haeseleer: "Het ging ons om de ervaring op zich. Deze film kan op het eerste gezicht hermetisch ogen maar de film is geen postmodern werkstuk met veel citaten en referenties. Het ging ons om louter om het creatieve. Ieder van ons werkt erg fysiek: alle zintuigen openen en de hersenen de zintuigen automatisch laten volgen. De film is dus heel gevoelsmatig en open tot stand gebracht."

Morphing in negatie

Een rode draad bij de werken van Peter Verhelst is vernietiging. Volgens Verhelst wordt het volmaakte slechts in de vernietiging bereikt. De vernietiging speelt zich hier op twee vlakken af. Ten eerste vernietigt de tekst zichzelf constant door de continue tegenspraak, opheffing en negatie. Ten tweede verdwijnen de twee hoofdpersonages in de film langzaam onder filters en lagen ruis. De personages lossen op het eind zelfs helemaal op. In de tekst van Verhelst staat ergens "Morphing is negatie". De film vloeit elastisch over van het ene beeld in het andere én van de ene scène in de andere. Kurt D'Haeseleer: "Ook in mijn vroegere werk maakte ik gebruik van morphing. Het is een techniek waarbij je de computer zelf een tussenbeeld laat creëren. Je krijgt daardoor een totaal ander effect dan bij vertraging, waarbij er een toevulsfactor speelt. Je kan onmogelijk voorspellen wat de computer juist zal renderen. Ik heb me die techniek eigen gemaakt om me te kunnen uitdrukken. Zoals je schilders hebt die kubistisch werken, maak ik vooral gebruik van morphing. Ik gebruik morphing op een heel expliciete manier, niet om iets te verdoezelen of om een special effect mee te maken. Voor mij is het effect het idee."

Dat D'Haeseleer nooit gratis effecten gebruikt is duidelijk te merken. Hij gebruikt zijn effecten gericht en wat je te zien krijgt, is vaak zo verkapt en gelaagd dat zelfs een specialist geen idee meer heeft hoe het tot stand gekomen is. De toevulsfactor bij het morphen en de vele filterlagen maken de film bovenal fysieker en warmer dan je zou verwachten van een film waarbij elk beeld een hoop digitale effecten bevat.

Geen mantra, maar een wereld op zich

S*CKMYP werd enkele maanden geleden bij de première, op het toonaangevende World Wide Video Festival in Amsterdam, enigszins gemakshalve aanzien als een mantra van de videoclipcultuur. Het klopt dat D'Haeseleer vooral zijn inspiratie haalt uit het medium videoclip. "S*CKMYP toont perfect de mogelijkheden van computereffecten. In zekere zin heb ik geprobeerd om te tonen hoe het echt moet", zegt D'Haeseleer. Het klopt niet dat deze film werkt als een mantra. Daarvoor is de film te heftig, kent het een narratieve structuur en zijn er teveel tempowisselingen. D'Haeseleer: "De tekst van Verhelst heeft een soort constante flow, maar ik heb dat naar eigen inzichten soms doen stoppen en zijn stem bewerkt om rustpauzes en accenten te verkrijgen. De film heeft een narratieve basis waardoor dit heel goed werkte. Veel mensen zijn dan ook verrast dat de film zo ontroerend is." - Dave Driesmans

S*CKMYP FILMVERSIE: 17 SEPTEMBER OM 20U30 IN HET GROOT HUIS, GENT. INSTALLATIE-VERSIE TE BEZICHTEN TOT 1 OKTOBER.
09 225 01 01 - WWW.PUBLIEKSTHEATER.BE

RUIS

SEPTEMBER 2004 - NR 1

VERSCIJNT MAANDELIJKS,
BEHALVE IN JULI EN AUGUSTUS.

IS EEN GRATIS UITGAVE VAN
(K-RAA-K)³ VZW

(K-RAA-K)³ VZW
SCHELDESTRAAT 169
9040 GENT
BELGIUM
T/F : +32 92199143
WWW.KRAAK.NET
RUIS@KRAAK.NET

EEN ABONNEMENT KOST 8 EURO
EN KAN VERKEGEN WORDEN
DOOR Overschrijving op
REKENING NUMMER
979-9945604-05 MET MEDELING
"RUIS ABO".
HIERMEE WORD JE OOK LID VAN
(K-RAA-K)³ EN KRIJGT JE KORTING
OP DOOR ONS GEORGANISEERDE
CONCERTEN.

HOOFDREDACTIE :
DAVE DRIESMANS

EINDREDACTIE : STEVE MARREY,
SARA GEENS

REDACTIE : LAURENT CARTUYVELS,
BERT DHONDT, BART GIELIS,
SERAPHIN, GLEN STEENKISTE,
TIM WIJNANT

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER:
DAVE DRIESMANS

MET STEUN VAN:

“Ik word wakker en ga slapen als een batterij”

JÉRÔME DEUSON OF aMUTE, MUZIKALE HELD IN WORDING

Uit het niets verscheen enkele maanden geleden de jonge Brusselaar Jérôme Deuson om vriend en vijand te verrassen met zijn debuut “A hundred dry trees” op het Canadese Intr-Version label. Het interview gaat door op de derde verdieping van platenwinkel Le Bonheur waar hij werkt, op de grond en in kleermakers zit. Als er geen dvd's zouden rondslingeren, zou je zweren dat het eind jaren zestig is. Afen toe wordt het gesprek onderbroken door Deusons kompaan die even de winkel overneemt en naar boven roept om de prijzen te vragen: “Jérôme! Le compil de Staubgold! Il est combien?!” Waarop Deuson een halve seconde nadenkt en zelfverzekerd terugroept: “Il est 19!”. Op 1 oktober speelt aMute in het voorprogramma van Fennesz in de AB te Brussel.

Le Bonheur

(K-RAA-K): Le Bonheur is een platenzaak en een uitgebreide website, je werkt aan een label en daarnaast maak je ook nog eens muziek onder de naam aMute. Slaap je nog 's nachts?

Deuson: “Niet echt eigenlijk. Om duidelijk te zijn, moet ik ook zeggen dat Le Bonheur een label wordt en dat ikzelf samen met Alain Lefevre aan een apart label werk. Ik zal niet actief zijn bij het label van Le Bonheur omdat we een beetje verschillen van visie.”

(K-RAA-K): Wat brengt de toekomst voor jouw label?

Deuson: “We zijn nog volop aan het denken over een naam maar de kans is groot dat het “Stilll” zal gaan heten. De eerste release zal Arden zijn, een project dat ik zes maanden geleden gelanceerd heb. Ik wilde de spirit van een groep, die ik verloren had toen ik met aMute

begon, terugvinden. De groep is samengesteld uit mensen die mij na aan het hart liggen, namelijk Sebastien Roux, Sogar (Jurgen Heckel, sm), Jean-Luc Dietrich, Mitchell Akiyama en Christophe Bailleau. We hebben drie dagen improvisaties opgenomen. Ik heb nu alle tapes van het project en moet alles hercombineren en er een lijn in maken. We hebben in totaal acht uren impro op band staan dus er moet veel geknipt worden. We hebben in die dagen ook heel wat pech gehad: computercrashes, een auto-ongeluk,...Omdat ik alles georganiseerd had, was het nog eens zo stressvol. Na de sessies heb ik dan ook een paar dagen vrij moeten nemen om even tot rust te komen. Toch is het al bij al iets heel goed en redelijk origineel geworden, ergens tussen minimale elektronica en postrock.”

(K-RAA-K): Hoe ben je op zo'n jonge leeftijd (24) tot dat alles gekomen?

Deuson: "Ik speel al heel lang muziek. Van jongs af aan wilde ik deel uit maken van een groep die de capaciteiten had om een album uit te brengen. Ik probeerde daarom altijd naar de beste mensen te zoeken om mee samen te werken maar dat was heel moeilijk. Toen ik op mijn negentiende van Bergen naar Brussel verhuisde, vond ik een groep die postrock speelde in de lijn van Tortoise. Ik vond dat we heel goed bezig waren en wou een plaat opnemen. De band was jammer genoeg verdeeld in een kamp dat het puur als hobby deed en mensen die wilden opnemen en toeren. Ik had het gevoel dat ik moest kiezen en startte daarom mijn eigen project. Alles zat toen op eens heel duidelijk in mijn hoofd en even later was aMute geboren."

"Voor Le Bonheur is het voor mij begonnen als klant. Ik kocht hier heel veel platen en ik wou heel graag samenwerken met Thierry Berleur, de baas hier. Onze samenwerking startte in 2002 en vanaf dan zijn de dingen beginnen groeien."

(K-RAA-K): Op de website van Le Bonheur worden de nieuwe platen gerecenseerd, er staan interviews op,... Je vindt het informeren van je klanten blijkbaar nogal belangrijk?

Deuson: "Inderdaad, wij doen dat heel graag. Ik denk dat dat 90% van het succes van Le Bonheur is. We moeten natuurlijk op de eerste plaats een zaak draaiende houden. We moeten de leveranciers en de huur betalen, maar we proberen dicht bij het hetgeen te blijven dat Le Bonheur in het begin was. Wij willen onze klanten laten zien wat er volgens ons goed is. We proberen dicht bij onze klanten te staan. Veel van mijn vrienden heb ik voor het eerst leren kennen in de winkel terwijl ik hun dingen aan het verkopen was. Later werd ik er dan samen dronken mee en werden het vrienden."

“ De plaat is voor mij een soort dagdroom ter compensatie van alle nachten die ik niet gehad heb. ”

Een gelukkig mens

(K-RAA-K): Vertel ons eens het verhaal van aMute.

Deuson: "Het begon allemaal na mijn groep en met heel beperkte middelen. Ik had mijn gitaar en enkele instrumenten die ik van vrienden had geleend. Ik wou eerst en vooral een demo opnemen voor het cd-r label Hope(Drive)Records dat ik aan het oprichten was als eindwerk voor mijn studies Communicatie. Het klonk toen eigenlijk heel goedkoop en het geluid was heel mager, ook de composities waren niet goed. In die tijd werkte ik al in Le Bonheur en kreeg ik steeds meer contacten in de independent muziekindustrie. Ik weet niet waarom maar ik was heel erg weg van Intr-Version. Mitchell Akiyama hoorde toen eens een loop van mij en motiveerde me om ermee verder te doen. Door Mitchell ben ik veel beginnen opnemen en mijn dingen beginnen uitwerken."

(K-RAA-K): Op het einde van "A hundred dry trees" staat er een stuk uit Camus' "l'Étranger". Gaat jouw muziek ook over vervreemding?

Deuson: "Ja zeker. Mijn eerste EP heette "Le temps passe, j'ai peur". Ik word wakker en ga slapen als een batterij en ik zie de tijd niet voorbijgaan. Maar dat is ook hoe ik wil leven dus moet ik dat fysiek en mentaal proberen vol te houden. De plaat is voor mij een soort dagdroom ter compensatie van alle nachten die ik niet gehad heb doordat ik voor mijn e-mails zat of aan het werken was. Het is een hele stille plaat geworden en in die zin is het een reflectie van de muziek waaraan ik nood had toen ik die tijden van grote stress doormaakte."

(K-RAA-K): Je plaat is ook redelijk melancholisch, soms zelf teatraal qua sfeer? Is dat een weerspiegeling van je persoonlijkheid?

Deuson: "Eigenlijk ben ik een heel gelukkig mens. Iedereen heeft wel een melancholisch deeltje in zichzelf dat hij niet aan iedereen laat zien. De plaat is natuurlijk iets persoonlijks... ik ben eerder melancholisch dan teatraal. De volgende plaat zal anders zijn, denk ik."

Computer world

(K-RAA-K): Je maakt muziek met pc en gitaar. Daardoor word je vaak tegen je zin vergeleken met Fennesz. Ironisch genoeg sta je nu in zijn voorprogramma in de AB.

Deuson: "De mensen blijven mij vragen naar Fennesz maar ik vind dat er veel verschil zit in hetgeen we doen. Ik ken heel veel groepen en artiesten door hier in de winkel te werken. En om heel eerlijk te zijn heb ik maar twee keer naar "Endless Summer" geluisterd en heb ik nooit de tijd genomen om er heel goed naar te luisteren en om alles te analyseren. Ik ben veel meer beïnvloed door het geluid van groepen

als Do Make Say Think dan door autonome artiesten."

(K-RAA-K): In welke mate heeft de ontdekking van elektronica dan invloed gehad op je muziek?

Deuson: "Op praktisch gebied heeft het veel zin gehad. De combinatie van een computer met echte instrumenten is niet evident. Als je niet naakt wil klinken, moet je er andere geluiden aan toevoegen. Ik hou niet van dingen die te synthetisch en te koud klinken. Ik hou heel erg van die mensen die organische geluiden gebruiken, zoals Ghislain Poirier en Mitchell Akiyama bijvoorbeeld. Er is altijd een warme kant aan wat ze doen, zelfs in de titels van de nummers. Ik hou van het gevoel dat voortspruit uit de combinatie van het geluid een groep enerzijds en het geluid van een man alleen achter zijn computer."

(K-RAA-K): In verschillende artikels deed je een uitval naar het gebrek aan coördinatie tussen de Belgische labels. Daardoor ontstond er ook een discussie op het forum van Matamore (www.matamore.net, sm). Je mag voor eens en altijd het misverstand uit de wereld helpen. Wat is het eigenlijk dat je wilt zeggen?

Deuson (lacht): "Het probleem met forums als Matamore is dat het moeilijk is om elkaar altijd even duidelijk te begrijpen. Er zijn mensen die de dingen die je geschreven hebt heel nauwkeurig analyseren dus je moet je berichten altijd twee keer lezen voor je ze post. Het was dus eigenlijk een groot misverstand. Ik vind dat we een grote scene hebben in België met veel mensen die zich actief inzetten voor de muziek. Als je het met Frankrijk vergelijkt, dat in oppervlakte veel groter is, hebben wij een groter cultureel aanbod. Ik ben dus de laatste om te klagen. Ik ben gewoon geïnteresseerd om met andere mensen van andere labels en organisaties samen te werken. Met Le Bonheur organiseren we bijvoorbeeld een minifest waarop ik zowel Wixel heb gevraagd, een Vlaming op het Nederlandse label Mechanised Mind maar ook Moysk. Die avond heet "Everybody in the boat" en dat is ook een beetje het concept. Je moet ook artiesten van andere labels promoten en een goede coördinatie nastreven. We hebben veel in de kuip in België en ik denk dat als we zelfs nog dat beetje meer doen, dat we het perfect kunnen krijgen." - Steve Marreyt

AMUTE SPEELT VRIJDAG 1 OKTOBER MET FENNESSZ IN DE AB CLUB TE BRUSSEL. WWW.ABCONCERTS.BE

AMUTE HEEFT EEN BIJDRAGE GEMAAKT VOOR DE INSTALLATIE VAN FALLT, INVISIBLE CITIES. TE BEZICHTIGEN TIJDENS ARGOS FESTIVAL, 15 TOT 23 OKTOBER. DEZE TRACK ZAL OOK VERSCHIJNEN OP DE ARGOS CD-COMPILATIE "THIS PLACE IS DREAMING", DIE WORDT UITGEGEVEN DOOR (K-RAA-K)³
WWW.ARGOSARTS.ORG

Agenda

EEN EIGENWIJZE SELECTIE UIT HET CONCERTAANBOD VAN DEZE MAAND

Lucas Abela speelt met Lightning Bolt

Lucas Abela ofwel Justice Yeldham speelde begin dit jaar voor de eerste keer in België tijdens een (K-RAA-K)³-avond in de Brusselse Bunker. Hij was al van ver te herkennen: een doorbloede pleister op zijn voorhoofd en vooral veel littekens. "You're Lucas?". De podiumopstelling duurt niet lang: enkele effectpedalen, een contactmicrofoon op een glasplaat en hij kan beginnen. De set zelf is een gevecht met de glasplaat die hij tegen zijn gezicht drukt, waarbij meestal de glasplaat het begeeft in overweldigende noise-extase.

Op die manier reisde hij dit jaar Europa rond met een aftandse tweedehands auto, van de ene underground club naar de ander, en iedere avond ging hij tot het uiterste. Op 27 September speelt Lucas Abela voor de twaalfde keer in België, ondertussen één van zijn thuishavens. Deze keer aan de zijde van Lightning Bolt in de AB. Op 17 Oktober ook in Lintfabriek. DD (Foto Erwin Van Looveren)

With Love

1 SEPTEMBER, FRONTLINE, GENT

De Italianen van With Love bouwen al sinds 1995 aan een sound die niet zomaar in een regeltje te vatten is. Oorspronkelijk begonnen als een onvervalst punk/hardcore collectief, is With Love's meest recente album "Tuoni Fulmini Saette" zowel een eerbetoon aan de Italiaanse art-progrock ensembles uit de jaren '70 als een knipoog naar hetgeen waar vandaag art-rock collectieven als Black Dice en Lightning Bolt platen mee vullen. Ook live schijnt het dat deze heren nogal eens de grens van het artistiek toelaatbare durven met de voeten te treden. With Love wordt op dit gebeuren bijgestaan door de nieuwe Brusselse noise-punksensatie The Invisible Frog en de dronemasters van Moysk + Chimuser. Ongetwijfeld een aanrader.

(K-RAA-K)³

Christina Carter

13 SEPTEMBER, FRONTLINE, GENT

Samen met Tom Carter en Heiter Murray vormt

Christina Carter de groep Charalambides. Haar muziek begint na tien jaar activiteit eindelijk de verdiende aandacht te krijgen onder meer door de recente Amerikaanse folk-revival en de releases op het Kranky Label. Ga dat zien!

Scion met Paul St. Hilaire aka Tikiman (Live)

25 SEPTEMBER, ZAZOE, LIER

Als Scion verkennen Rene Löwe en Peter Kuschneleit sinds begin jaren '90 het grensgebied tussen dub en techno. Ze stonden daarmee aan de basis van de toonaangevende platenlabels Chain Reaction en Basic Channel en de gespecialiseerde platenwinkel Hardwax. Vroeger speelden ze onder de pseudoniemen Vainquer en Substance, vandaag onder Scion of Rhythm & Sound. Scion bepaalde mee de geschiedenis van de minimale techno en werd daardoor een inspiratiebron voor mensen als Jan Jelinek en Pole. Paul St. Hilaire, bekend voor zijn werk voor The Bug op Replex, zal de vocals voor zich nemen.

(K-RAA-K)³

Damo Suzuki + Drifting Bears Collective

26 SEPTEMBER, RECYCLART, BRUSSEL

Damo Suzuki?? Nee, dat is niet het choppermodel van de motorfabrikant. Damo Suzuki kent u misschien nog als de zanger van de legendarische krautrockband Can, die in het begin van de jaren zeventig furore maakte aan de zijde van soortgenoten als Neu!, Faust, Cluster,... Suzuki is nu vijftiger en nog steeds een teringhippie (zowel in de positieve als in de negatieve zin van het woord). Hij houdt ervan om urenlang zijn stem te lenen aan improvisatiecombo's overal ter wereld. Daarom zette hij zijn 'Never Ending Tour' op poten die tot het einde zijner dagen moet duren. Hij maakte per land een database aan van muzikanten ('sound carriers' zoals hij ze zelf noemt) die hij uitnodigt als hij in desbetreffend land moet optreden. Ook mogen concertorganisatoren hun willekeurige favorieten uitkiezen en Suzuki het vocale werk laten doen van hun 'instant compositions'. Na een periode van kanker, jehovagetuige en performances met Cul de Sac, Ghost en Acid Mothers Temple, doet Suzuki eindelijk ons Belgenlandje aan voor het échte werk met Drifting Bears Collective. Nog niet begonnen en nú al cult!

Fennesz + Johan Johansson

2 OKTOBER, KC BELGIË, HASSELT

Zaal België is ook in dit nieuwe seizoen vast van plan het publiek een gevarieerd en kwalitatief hoogstaand programma aan te bieden en bewees daarbij in het verleden reeds oog te hebben voor fijne Europese elektronica. Deze keer is het de beurt aan de Oostenrijkse multi-instrumentalist Christian Fennesz en de minder bekende Johan Johansson. Fennesz bracht onlangs zijn zesde album "Venice" uit waarop hij teruggrijpt naar analoge klanken, wat resulteerde in een opnieuw wat melodieuzer geheel. Het belooft dus in ieder geval al een gevarieerde set te worden, de rest ziet u daar dan wel. Johan Johansson brengt voor de gelegenheid strijkers en percussionisten mee om zijn werk wat extra dimensie mee te geven en bewees al op vorige evenementen dat dit tot zeer gesmaakte combinaties kan leiden. Zaal België ligt nog steeds in Hasselt, dus u weet waar naartoe op deze nazomerse zaterdagavond.

Nog: 10/9 Undercurrent, Kelder Bierland, Antwerpen, 18/9 Mixologists, KC België, Hasselt 21/9 Joanna Newson, Botanique, Brussel

Vruchtbaar Vlaanderen

DEEL 1 WEST-VLAANDEREN

Gedurende twee maanden heeft de (K-RAA-K)3-redactie research gedaan naar bekende en minder bekende groepen uit de Vlaamse provincies. De criteria waren aanvankelijk 'residerend in de underground' en 'op één of andere manier een link naar (K-RAA-K)3'. Omdat het eerste criterium redelijk vaag en voor discussie vatbaar was, hebben we het concept lichtjes veranderd en gewoon per provincie een verzameling gemaakt van groepen/artiesten die we de moeite waard vinden. Door de snelheid en de vergankelijkheid van nieuwe groepen en projecten is dat geen gemakkelijke taak. We excuseren ons daarom bij voorbaat voor het vergeten van uw eerste presenteren wij u zestien muzikale hoogtepunten uit het bescheiden West-Vlaamse landschap. - Steve Marreyt

Amen Ra

Toen de band Spineless ermee stopte in 1999 besloten drie van de vier leden verder te gaan met wat nu Amen Ra is. Ze wilden meer de persoonlijke en gepassioneerde kant op. Amen Ra is vijfkoppig en brengt sludgecore vanuit een enorm meeslepemde, emotionele hoek (denk aan: Isis, Converge, Knut,...). Het hardcorekantje van de groep vertaalt zich vooral nog in de microfoondraad rond de zangers onderarm. Amen Ra is een groepje punkkids met een visie en vooral één van de beste Belgische live bands van het moment.

Split 7" Vuur/Amen Ra (2003, five star records)
Prayer 10 From Bith to Grave. Prayer 09 Ritual. one sided 12" (2004, Grave escape records)

Ansatz Der Machine

Ansatz Der Machine werd origineel opgericht om als support act te dienen op het kunstfestival Bolwerk. Na die ene show focuste het duo zich weer op andere projecten. Alexander Baert ging muziek maken voor het theatergezelschap Antigone, Mathijs Bertel startte de postrockband Divinas Palabras. In juli 2003 waren ze bijna verplicht om verder te doen nadat ze werden opgeroepen als voorprogramma van de Spaanse groep Henry voor hun Belgische tour. Dit resulteerde in hun eerste minialbum 'Hide From The Beast'. Ansatz Der Machine wordt ook wel eens gesignaleerd in de nabijheid van avant-hopformatie Caveman Speak. Hun muziek schommelt tussen een getemperde versie van Boards of Canada en Alias.

Hide from the beast (2003, shadow archives)

Caveman Speak

Caveman Speak is een hiphoptrio uit Kortrijk. De beats en teksten zijn overdacht en poëtisch waardoor je ze stempel avanthop zou kunnen meegeven. Ze veroverden al harten in België, Nederland en Frankrijk door hun liveoptredens en haalden zelfs al de Canadese en Amerikaanse ether. Nu de rest nog. Denk aan: Themselves, Antipop Consortium, Buck65,...

Shadowanimalssolos (CD-2003, shadow archives)

Hitch

Wooden cast (CD/vinyl-2002, shadow archives)
Bowl of monkey (CD-2002, shadow archives)
Speak single (CD-2001, shadow archives)
The blindman woke earlier ep (CD-2001, shadow archives)

The Dental Flossing Cats

Vroeger noemden ze zichzelf Chief Arnie and his Happy Hunting Grounds maar toen Arnie de groep verliet waren ze verplicht de naam te veranderen. Trieste geschiedenis. Ze omschrijven zichzelf als kubistische rock'n'roll. We laten het aan uw verbeelding over wat ze daar juist onder verstaan.

Dilemma/Kern

Ken Dutrieue is verliefd op alles wat oud en analoog klinkt en specialiseert zich onder het alter ego Dilemma in een muziekstijl die men "Chip Tunes" of "Micromusic" noemt. Deze stijl komt voort uit het gebruik en misbruik van bijna prehistorische –of toch zeker antieke-computers, zoals 8-bit Atari spelconsoles. Wat Dilemma doet wordt ook wel "modern 8bit

classics" genoemd.

Onder de noemer "Kern" laat hij zijn donkere kant horen, vertaald in dark techno en analoge elektronica. Oftewel stadsmuziek die omschreven kan worden als een mix van Chain Reaction en Lux Negra.

Dilemma : Chip Tunes cd/lp (Irdial)
Dilemma : Robodisco (12", Irdial / Colette)
Kern: RSD Duty Cycling lp (Trim)
Kern: Buoyant 12" (Trim)

Galatasaray

Galatasaray, uit rock-city Kortrijk, is een tienkoppig collectief die een eclectische mix maakt van alles dat op hun pad komt. De leden komen uit diverse hoeken/groepen zoals Hitch, Hawai, Think of One en The Internationals. Daardoor is het tegelijkertijd jazz, funk, metal, noise en Balkanmuziek of een kruising tussen Calexico en Hawkwind. De blazersectie, die de helft van de groep uitmaakt, geeft het geheel een feestelijke touch.

Montana (2003, Delboyrecords)

Galope

Galope klinkt als een symbiose van My Morning Jacket en Oasis, geïnspireerd door het reeds ter ziele gegane A Beatband. Opvallend zijn de verfynd uitgewerkte harmonieën in de twee- en soms driestemmige zang. Voor mensen met lang haar die graag een cowboyhoed dragen of een klein beetje Texas in West-Vlaanderen.

Hawai

Hawai ontsproot drie jaar geleden uit de swingende bluescore band Chiva con Poza. Anderhalf jaar na hun eerste repetitie speelde het al met Trumans Water, Lunar, Friends of Dean Martinez,... Dit jaar brachten ze hun debuut uit, getiteld "Gone In A Minute/The Never Changing Bits" dat bestaat uit mooie instrumentalen en experimentele rock met knipogen naar jazz en funk. Het doet nu eens denken aan Unwound, dan weer aan "TNT" van Tortoise en aan June of 44. Ook al uit rockcity Kortrijk!

Gone In A Minute/The Never Changing Bits (2004, eigen beheer)

Hitch

Tien jaar geleden hielden drie Aalbeekse pubers het skateboarden voor gezien en begonnen een melodische en noisy hardcoreband. Omdat ze niet echt in de toenmalige hardcorescene pasten en dachten dat ze meer te bieden hadden aan de wereld, begon de groep op te trekken met de mensen van Delboy Records in Gent. Bewezen zich met een melodieuze, krachtige maar vooral persoonlijke sound en toerden daardoor Europa en de VS door met heel wat schoor volk.

Triggered backwards MCD/7"
Out of the light, into the fire CD (Delboy Records/FBWL)
hitch. new 3-song 7" (Delboy Records)
Monolith. CD/LP (Delboy Records)
split 7" HITCH/HAYMARKET RIOT (WhatElse?Records)
A couple of options/Seven south 7" (Kinky Star Records)
Trails Are Ablaze! CD/LP (Kinky Star Records)

Mote

Mote is Ben Depoorter, Lobke D'Hespeel en Tom Lezair. Eind jaren '90 speelden zij een reeks voorprogramma's van ondermeer Blonde Redhead, Smog en Unwound. Na enkele jaren stilte steken ze nu weer de koppen bij elkaar en werken ze aan nieuw materiaal dat zowel op het podium als op plaat moet verschijnen. Op het podium is het alvast een knaller.

Small Horses (C60 tape, toothpick)
Wingtip Sloat/Mote (split 7", toothpick)

Picturesque

Filip Gheysen startte in 1996 onder de naam The Imperturbable Ordinary Seaman, geïnspireerd door de muziek van Daniel Johnston en Smog. Als The Ordinary Seaman (imperturbable was niet catchy genoeg) maakte hij melancholische nummers met een experimenteel, noisy randje. Zijn passie voor noise onttaarde in Picturesque. Hij speelt/speelde daarnaast

ook mee in ROT, Alfa en Random Reflections. Met de Gentse troubadour Wio heeft hij het project Teledroom.

The Chaotic Comfort of Electronic Sex (cd-r Glasvocht)
A final Expression Remains to be Found (cd Glasvocht)
The Horror Of Looking In A Mirror (cd-r Almost Halloween)

Rrauw

"Rrauw!" is een soort van multimediatproject dat al anderhalf jaar groeit in de hoofden van enkele jazzmusici en kunstenaars. "Rrauw!" wordt omschreven als "een collectief onderzoek naar verschillende kwaliteiten van stilte met de uiteindelijke bedoeling een Gesamtkwerk tot stand te brengen." Nogal wat artiesten uit verschillende disciplines (muziek, visueel spektakel, performance, documentaire, installatie, woord, licht en ruimte) hebben daarvoor in allerlei combinaties met elkaar samengewerkt. Het multimediaal aspect en de verschillende dimensies van de stilte zijn de belangrijkste elementen van het project.

Sonor Jungle Set

Sonor Jungle Set is een beginnende Brugse band. Ze brengen aanstekelijke pop/rock met absurde maar ook cynische teksten. Hun nummers zijn beïnvloed door o.a. Pink Floyd, Granddaddy, Mogwai en zelfs kleinkunst. De heren zijn wel van plan hun naam te veranderen, dus zoek ze maar. Brugge is niet zo groot.

The World After 4/02

Caveman Speak doet het niet alleen als groep goed. Tom van de Cavemen bewijst met zijn soloproject The World After 4/02 dat hij in zijn eentje ook heel wat waard is. Op zijn debuut "Vikings & Waffles" gaat hij het duel aan met Marcus van het Zwitserse collectief Stacs of Stamina. Dat levert teneergeslagen deuntjes en korzelige beats op. De lyrics zijn strak en beklemmend, toch met hier en daar een snuifje humor. Fris voer voor wie denkt dat Belgische hiphop enkel Lefto en Krewcial is.

Vikings & Waffles (2004, shadow archives)

Teledroom

Teledroom is de combinatie van Ordinary Seaman Filip Gheysen en Wio. Samen maken ze een mengeling van elektronische geluidstapjten en melodische gitaarriedels. Het geheel klinkt zoals een geitenkaasje met honing smaakt. Je zou ze de Belgische broertjes van M83 kunnen noemen.

Two two's (glasvocht)

Tomàn

Tomàn komt uit Reninge en maakt postpop met invloeden van Orange Black maar ook Sigur Rós. De laatste demo "It's Important for the Experiment that you Continue" is de Belgische versie van Rock Action van Mogwai. Ook in de Westhoek weten ze van aanpakken. Vrije skoone!

Tomàn - Malin Head (eigen beheer)

Reviews

Comets On Fire "Blue Cathedral" cd (SUBPOP)

Het derde album van dit gezelschap uit Santa Cruz en het debuut op Subpop brengt voor het eerst de nieuwe aanpak naar voor die Comets On Fire zich hier aangemeten heeft. Waar de groep zich voordien voornamelijk bezighield met het schrijven van moddervette rock & roll bestaande uit stomende bluesrockriffs met obligate multi-gelaagde gitaarsolo's en schreeuwerige falsetto's - genre MC5 en Led Zeppelin - , werden de donderende ambities ditmaal enigszins verlegd. Comets On Fire ontdekten nu ook de andere kant van de jaren '60 en '70: space - en progrock. De zware stonerbasis wordt tegenwoordig afgewerkt met indringende keyboards, pianomelodieën en andere Star Trek-geluiden en ook de productie klinkt ietwat meer opgepoetst. Vergelijkingen met Pink Floyd en anderen uit het tijdperk dat rockhelden nog bij regelmaat doodvielen door een teveel aan acid in hun bloed, zijn hier dan ook niet zo veraf. De combinatie levert een afwisselend en soms ook erg psychedelisch geheel op en qua zwaarwichtigheid heeft dit album ook helemaal niets hoeven in te boeten tegenover zijn voorgangers, wat zeker belangrijk blijft in dit genre. Comets On Fire bewijzen zichzelf hier als meer dan begenadigde songschrijvers met hun eigen unieke soort van psych-rock die tegelijk schizofreen, furieus en luid is zoals op hun vorige twee albums en met nummers als "Organs", "Wild Whiskey" en "Brotherhood of the Harvest" hier aantoonde de zaken ook iets subtieler te willen benaderen. Meer dan eens is het resultaat verbazingwekkend en ook zonder kruidensigaretten zou dit album een belevenis moeten zijn. - BD

Need New Body "Ufo" cd

(PICKLED EGG)

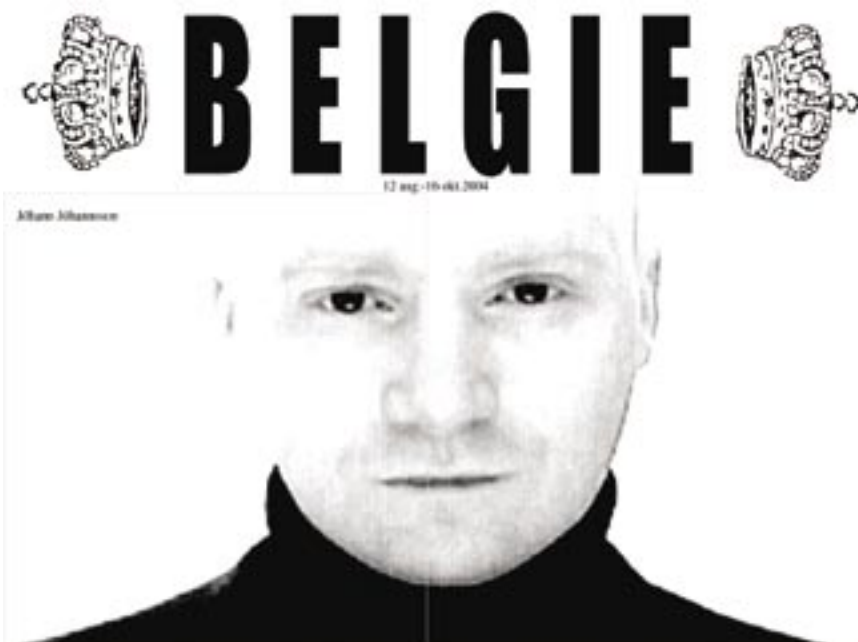
Need New Body blijkt na een eerste luisterbeurt ontegensprekelijk een stelletje schizofrenen van het zwaarste soort te zijn dat nogal graag eens met ontelbare muzikale genres zit te rotzooien. Van free jazz, new wave, industrial, folk, noise tot electroclash, R&B, dance en pianoriedeltjes toe blijft geen enkel muzikaal genre onaangevoerd en vaak worden deze dan nog eens onderling in één nummer geperst. Het is moeilijk om deze "UFO" tot op de draad te gaan ontrafelen; 8-bit Nintendo effecten, banjo's, keyboards, potten en pannen worden er tot voorbij de grenzen van hun ruimtelijke mogelijkheden geduwd tot ze onherkenbaar geworden zijn. Ook op het gebied van muzikaal instrumentarium kunnen we dit ensemble dus moeilijk eenzijdigheid verwijten. De meest opmerkelijke van de in totaal 24 nummers tellende tracklist zijn ongetwijfeld de licht spastische/mechanische new wave meets krautrock opener "Hot Shot", het speelgoedachtige

"Show me your Heart" dat ook aan Talking Heads doet denken, "I Know" dat de zweterige discotour opgaat en de conga-hit "Pen". Toch gaat het er tussen deze hoogtepunten bijwijken net iets té eclecticisch aan toe. Het is moeilijk je van de indruk te ontdoen dat je opgescheept zit met een verzamelaartje met groepen van de meest uiteenlopende stijlen, samengesteld voor één of andere feestelijke gebeurtenis en het gevoel nergens een touw aan vast te kunnen knopen bemoeilijkt ook aanzienlijk het luisteren. Een tikje meer consistentie had dit album vast nog iets hoger kunnen doen scoren. Zelfs tot in het artwork toe wordt deze excentrische variatie aan stijlen weerspiegeld: iedere pagina in het bijhorende boekje is opgesteld op een verschillende manier van vormgeven met heel uiteenlopende tekeningen en kleuren en even snel doorbladeren leverde dan ook meteen een lichte hoofdpijn op. Maar dit zijn uiteraard schoonheidsfoutjes die we wel nog met de mantel der liefde willen toedekken. Het is de muziek die telt en die stijgt alles beschouwd wel boven de middenmoot uit. Indien u beschikt over een stevige maag en niet vies bent van een potje potige rock op zijn tijd, kan dit bandje vast nog wel iets voor u betekenen. -BD

**Fibo-Trespo "Mexican Air Pollution" cd-r [IMVATED]
Sinder Bjerga "Broken Hear Feq" cd [AUDIOBOT]**

Twee Belgische labels die zich bijna simultaan op de Noorse underground storten kan geen toeval wezen. En gelijk hebben ze. Sinder Bjerga is de helft van Fibo-Trespo waarvoor ook Kjetil D. Bransdal (Noxagt etc.) actief is. Maar laten we beginnen met de elektronische hersenspinsels van Fibo-Trespo. Opgesplitst in twee lange tracks is het een schoolvoorbeeld voor velen. De eerste track begint nogal onopvallend met wat geruis en iets dat op druppelend water lijkt. Na een paar minuten duiken er plots andere klanken op. Blijkbaar zit de ritmesectie van een krautrockband in de kelder te repeteren en beslissen de heren om dat geluid maar in hun werkstuk te mixen. Het resultaat is een pulserende track, die langzaam uitsterft in een zachte ambientnoise. De tweede track is anders: Er wordt zachtjes geëxperimenteerd met een schelle toon die hand in hand loopt met zachte ruis. Ook hier valt er plots een ritmesectie in die het geheel optilt naar meer dan de zoveelste elektronica-wizard. Even plots verdwijnen de drums om terug te vallen op die terugkerende melodie. Een hypnotiserend en serieus verslavend plaatje is dit, dat zeker zijn plaatsje verdient tussen de meer bejubelde namen als Steve Roden, Francisco Lopez, Coh. Misschien zit de minder academische benadering daar voor iets tussen.

De solorelease van Sinder Bjerga sluit naadloos aan bij bovenstaande cd-r. Nochtans is de aanpak duidelijk minimaler en focust hij zich meer op het langzame phaseshiften en de verschillende resonanties die dat voortbrengen. Ook deze cd bestaat uit 2 lange tracks die bewerkingen zijn van The Vacuum Cleaners (uit '79) en The Plumber Party (uit '84). Maar die voorkennis is niet noodzakelijk om te genieten van deze soundscapes. De spaarzame introductie van feedbackende gitaren als ambientgenotsmiddel zal de minimale freaks waarschijnlijk afschrikken maar dat is misschien net de bedoeling. Nochtans is de productie van deze release "af". -SER

★ c o n c e r t

- 18 / 9 (RE)MIXED#2 > MIXOLOGISTS (UK)
MAN'SBESTFRIEND (USA) - WOODROW (B) back2back WONTIME (B)
mr. Critical & Midleft (B) - exoo Jungle Tactics - y's - visuals. and other guests!
- 2 / 10 FENNESZ (AUT) + JÓHANN JÓHANNSSON
feat. MATTHIAS M.D. NEMSTOCK & THE ETHOS STRING QUAR (ISL)
- 9 / 10 MIGALA (E)
- 16 / 10 DEVENDRA BANHART (USA) + COCOROSIE (USA)
- 6 / 11 PLURAMON (D) feat. JULEE CRUISE (USA)

★ f i l m

- 10-11/9 THE 5 OBSTRUCTIONS / Lars Von Trier -Jorgen Ieth (DK/CA/US/FR)
- 25 / 9 THE LADYKILLERS / Coen Brothers (USA)
- 1 / 10 LA MALA EDUCACIÓN / Pedro Almodóvar (E)

★ p o d i u m

- 24 / 9 MASSIS THE MUSICAL / Theater Zuidpool - DAStheater
- 7-8/10 DE ELZENKONING / Barre Weldaad
- 22/10 GOOD HABITS / Buelens Paulina
- 12/11 GEORGE TOTAL / Action Malaise
- 19/11 DE MISERIE VAN DE JONGE WERTHERS / Cie De Koe

★ e x p o s i t i e

- 21/8-11/9 'ANGST EN VERLANGEN II' <allovergeschilderdijen> Frans Van Roy
- 17/9-16/10 'EXPONENTIAL#2' <mixed urban artwork> Jungle Tactics

BELGIE-Kunstencentrum, Burg, Bollenstr. 54-56+, 3500 Hasselt

TELEFOON 011/22.41.61 + FAX 011/23.26.59
e-mail: belgie@skynet.be web: aen.skynet.be/kunstencentrumbelgie

